

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115223708
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3115223708.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek senátu Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej, vo veci vo veci navrhovateľa Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. nad Váhom, W. XXX/XX, proti osobe, ktorá je povinná platiť výživné (ďalej len „otec“) Q. S., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi SR, bytom N. F., Q. K. XXX/XX- XX, o zvýšenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 34P/165/2015-86 zo dňa 14. júna 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti v prvom výroku, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca a v druhom výroku o nedoplatku na zročnom výživnom **p o t v r d z u j e .**

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/305/2013-55 zo dňa 16.06.2014 v časti o úprave vyživovacej povinnosti tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na v čase rozhodovania súdu maloletého Q. zo sumy 120,- eur na 150,- eur mesačne, s účinnosťou od 01.11.2015, ktoré výživné otcovi uložil platiť k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred. Dlh na zameškanom výživnom za obdobie od 01.11.2015 do 31.05.2017 vo výške 450,- eur otcovi povolil splácať v splátkach po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Zároveň zastavil konanie o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti. O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že mal. Q. pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov, ktorí spolu nežijú. Vyživovacia povinnosť otca k maloletému bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k.30P/305/2013-55 zo dňa 16.06.2014, ktorým bola otcovi zvýšená vyživovacia povinnosť k maloletému zo sumy 90,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne. V čase poslednej úpravy výživného mal maloletý necelých 15 rokov a bol žiakom 9. ročníka ZŠ. Bol zdravý a okrem bežných výdavkov mal zvýšené výdavky na kúpu okuliarov a na oblečenie, nakoľko začal prudko rásť. Matka dieťaťa v tom čase pracovala ako štátna zamestnankyňa s priemerným mesačným zárobkom vo výške 505,90 eur a poberala prídavky 23,52 eur mesačne. Okrem maloletého Q. nemala iné vyživovacie povinnosti. Bývala v jej 2-izbovom byte v spoločnej domácnosti s mal. Q. a jej starším synom V., ktorý už bol plnoletý, zamestnaný a na domácnosť jej prispieval 100,- eur mesačne. Otec maloletého bol v tom čase vo výkone trestu odňatia slobody (od 01.06.2010), odsúdený za zločin ťažkého ublíženia na zdraví a útok na verejného činiteľa. Bol poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 584,- eur mesačne, vo výkone trestu bol pracovne zaradený s priemernou čistou mesačnou mzdou 25,- eur. Z dôchodku mu boli vykonávané zrážky na úhradu trov výkonu trestu a náhrady škody.

3. V súčasnosti býva mal. Q. s matkou, s otcom sa nestretáva. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/35/2015-46 zo dňa 21.04.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/45/2016-69 zo dňa 28.09.2016, sa otcovi dieťaťa zakázalo stretávať sa s mal. Q., a to s poukazom na závažné okolnosti spočívajúce v správaní sa otca voči matke maloletého, ktorý sa voči nej dopustil násilných trestných činov (dňa 18.03.2010 ju udieral pästami do hlavy, kovovým kľúčom ju udrel po hlave a spôsobil jej otras mozgu a tržnú ranu a dňa 27.05.2010 ju fyzicky napadol, udieral pästou do hlavy a následne ju nožom porezal na tvári a na pravej ruke), za ktoré skutky bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody, kedy otec dieťaťa fyzickým útokom na matku maloletého zároveň negatívnym spôsobom ovplyvnil aj maloletého, ktorý má k matke silné citové puto. Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 19C/36/2016-24 zo dňa 02.06.2016, v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/310/2016-49 zo dňa 09.08.2016, právoplatným dňa 20.08.2016, bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým sa uložilo otcovi maloletého dočasne nevstupovať do bytu matky maloletého, nekontaktovať ju a nepribližovať sa k nej na vzdialenosť 20 m. Mal. Q. má 17 a 3 rokov a je žiakom 3. ročníka Strednej odbornej školy v Dubnici nad Váhom, odbor mechanik - mechatronik. V čase začatia súdneho konania bol žiakom 2. ročníka uvedenej strednej školy, štúdium je 4-ročné. Musel si zakúpiť pracovné oblečenie, pravidelne sa platí ZRPŠ a pod. Maloletý si kupuje obedy v hodnote 2,8 eur, čo pri 20 pracovných dňoch v mesiaci predstavuje 56,- eur. V škole sa skladajú na stužkovú po 15,- eur mesačne. Zo školy chodia na prax po 4 dni každý druhý týždeň a za tým účelom má maloletý uzavretú dohodu o brigádnickej práci študentov na obdobie od 07.02.2017 do 30.06.2017 s dojednanou odmenou 2,50 eur/hod a takto zarobí cca 90,- eur mesačne. Jeho cestovné výdavky predstavujú 20,- eur mesačne. Nenavštevuje žiadne záujmové krúžky. Je zdravý, nosí okuliare, má veku primerané výdavky.

4. Matka dieťaťa je rozvedená, býva v spoločnej domácnosti len s jej dvoma synmi. Bývajú v 2-izbovom byte, ktorý je v jej vlastníctve, náklady na bývanie predstavujú 188,- eur mesačne. Jej starší plnoletý syn jej prispieva na domácnosť 150,- eur mesačne. V období od 11/2014 do 10/2015 bola práceneschopná a poberala nemocenské dávky v sumách 229,- až 362,- eur mesačne. Ku dňu 30.11.2015 ukončila zo zdravotných dôvodov pracovný pomer. Od 10.04.2015 jej bol priznaný invalidný dôchodok, ktorý v roku 2015 poberala vo výške 335,80 eur mesačne, v roku 2016 vo výške 337,50 eur mesačne a aktuálne od 01.01.2017 vo výške 344,60 eur mesačne. Podľa udania matky má priznanú 80 % - nú mieru poklesu pracovnej schopnosti. Ako domovníčka má matka príjem 160,- eur ročne. Poberá prídavky na jedno dieťa 23,52 eur mesačne. Okrem mal. Q. nemá iné vyživovacie povinnosti. Otec dieťaťa je rozvedený. Od 01.06.2010 do 01.06.2016 bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde bol pracovne zaradený od 03/2011 do 12/2015 s minimálnym zárobkom cca 7,- až 30,- eur mesačne netto a z jeho výsluhového dôchodku 594,84 eur mesačne mu bolo zrážané na náhradu trov výkonu trestu 198,09 eur, na výkon rozhodnutia v prospech oprávneného (Nemocnica Trenčín) suma 124,51 eur a na výživné 90,- eur. Dňa 01.06.2016 bol prepustený z výkonu trestu a v súčasnosti býva sám v jednoizbovom byte, ktorý patrí jeho priateľke. Náklady na bývanie má podľa svojho tvrdenia 190,- až 200,- eur mesačne, pričom z predloženého dokladu SIPO vyplynulo, že celková platba za 05/2017 za plyn, nájomné, elektrinu, fond opráv predstavuje spolu 118,84 eur. Otec maloletého je na základe rozhodnutia GR ZVJS poberateľom výsluhového dôchodku, ktorý od 01.07.2015 poberal vo výške 594,84 eur mesačne a aktuálne od 01.07.2016 ho poberať vo výške 595,79 eur mesačne. Má zdravotné problémy, v minulosti prekonal infarkt a v roku absolvoval 2016 dve operácie v Nitre a v Bratislave a výdavky na svoje lieky vyčíslił sumou 34,- eur mesačne a cestovné výdavky na kontroly 1x mesačne v Nitre alebo v Bratislave. Okrem mal. Jozefa nemá iné vyživovacie povinnosti, jeho staršie deti z prvého manželstva sú už plnoleté a zárobkovo činné. Nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty.

5. V danej veci mal okresný súd za preukázané, že návrh matky na zvýšenie výživného bol podaný dôvodne. Vyživovacia povinnosť otca bola naposledy upravená pred 3 rokmi a odvtedy došlo k zmene pomerov ako na strane účastníkov konania, tak i objektívne rastom životných nákladov. K podstatnej zmene pomerov došlo na strane mal. Q., ktorý je vekovo starší a prirodzene sa zvýšili jeho výdavky. Zatiaľ čo v čase poslednej úpravy výživného bol žiakom základnej školy, v súčasnosti je už žiakom strednej školy, s čím sú spojené podstatne vyššie výdavky a ani okolnosť, že maloletý v rámci štúdia na strednej škole vykonáva aj platenú prax s menším zárobkom, nevylučuje dôvodnosť zvýšenia výživného v zmysle návrhu matky. K podstatnej zmene pomerov došlo aj na strane matky dieťaťa, pretože na jej strane sa znížili jej príjmové pomery. Zatiaľ čo v čase poslednej úpravy výživného zarábala 505,90 eur mesačne, v súčasnosti je na invalidnom dôchodku, ktorý poberať vo výške 344,60 eur mesačne, čím došlo z objektívnych dôvodov k 1,47 násobnému zníženiu jej príjmových pomerov. Na strane otca došlo k zmene pomerov len v tom, že už nie je vo výkone trestu odňatia slobody, k inej podstatnej

zmene pomerov na jeho strane nedošlo. K zníženiu jeho príjmových pomerov nedošlo, pretože v čase poslednej úpravy výživného poberal výsluhový dôchodok 584,- eur a v súčasnosti stále pobera výsluhový dôchodok, aktuálne vo výške 595,79 eur mesačne, teda sa mu ešte každoročnou valorizáciou zvýšil o 11,79 eur mesačne. Hoci otec dieťaťa poukazoval na svoje zdravotné problémy a v dôsledku toho na jeho obmedzené zárobkové možnosti, okresný súd uviedol, že napriek týmto zdravotným problémom má otec stále vyššie príjmové pomery ako matka, a preto by sa mal vyššou mierou podieľať na zvýšených výdavkoch dieťaťa. So zvýšením výživného na sumu 150,- eur mesačne súhlasila aj matka dieťaťa, a táto suma zodpovedá zákonným kritériám, odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a súčasne je aj v schopnostiach a možnostiach otca. Odôvodnenie otca, že si po dlhom výkone trestu musí priebežne zakupovať veci pre seba, nemôžu byť dôvodom pre nezvýšenie výživného pre maloleté dieťa, ktoré je výživou odkázané na svojich rodičov. Okrem toho otec dieťaťa je už rok po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, teda veci by už mal mať zaobstarané. Za okolnosť, že vôbec bol výkone trestu, si zodpovedá sám svojim zavineným protiprávnym konaním, pre ktoré bol aj uznaný vinným, preto na túto okolnosť okresný súd nemohol prihliadať. Hoci matka na pojednávaní uviedla, že by netrvala na zvýšení výživného od roku 2015, ale súhlasila by aj so zvýšením výživného s účinnosťou od rozhodnutia súdu, súd v súlade § 77 ods.1 zákona o rodine a z dôvodu ochrany práv maloletého dieťaťa zvýšil výživné s účinnosťou od 01.11.2015, v ktorom mesiaci bolo začaté toto súdne konanie, nakoľko výživné sa v zásade určuje od začatia súdneho konania. Taktiež opatrovník zastupujúci maloleté dieťa trval na určení výživného od podania návrhu. V súvislosti so zvýšením vyživovacej povinnosti, s prihliadnutím na zapletenú sumu 120,- eur nad rámec doterajšieho určeného výživného, čo zhodne potvrdili obaja rodičia, vznikol otcovi dlh na zameškanom zvýšenom výživnom za obdobie od 01.11.2015 do 31.05.2017 vo výške 450,- eur (19 mesiacov á 30,- eur - uhradených 120,- eur), ktorú sumu okresný súd povolil otcovi splácať v splátkach po 20,- eur mesačne tak, aby dlh bol vyrovnaný do 2 rokov, pod následkom straty výhody splátok. Súd má za to, že určená výška splátok je aj popri bežnom výživnom v schopnostiach a možnostiach otca a nižšie splátky by predstavovali neúmerne dlhé splácanie dlhu. S poukazom na späťvzatie návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému, ktoré späťvzatie urobil otec podaním do zápisnice na pojednávaní, súd v zmysle § 29 CMP konanie o jeho návrhu na zníženie výživného zastavil.

6. Právne svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil ust. § 24 ods. 3, 4, § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1,3 zákona o rodine.

7. Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa zvýšenia výživného podal včas odvolanie otec dieťaťa, v ktorom žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti a uložil mu platiť výživné tak, ako to umožňujú jeho pomery. Poukázal na svoju celkovú finančnú situáciu. Pred odsúdením pracoval v Írsku, bol predseda Spoločenstva vlastníkov bytov v bytovom dome v Dubnici nad Váhom, v ktorom býva matka dieťaťa dodnes. V pokladnici spoločenstva chýbalo 276 000,- Sk, jeho osobný účet bol v debete. Po odchode zo spoločnej domácnosti matka všetky jeho osobné veci oblečenie nahádzala do pivnice, kde splesnivali a musel ich vyhodiť. Ocitol sa tak na ulici, mal len dlhy a pôžičky. Už pred výkonom trestu bola teda jeho finančná situácia nepriaznivá, bol to jeden z dôvodov, prečo sa dopustil protiprávneho konania. Všetky tieto skutočnosti sú uvedené v trestnom spise. Nie je pravdivé odôvodnenie okresného súdu, že za to, bol vo výkone trestu, si zodpovedá sám svojim zavinením a na túto okolnosť súd nemôže prihliadať. Počas výkonu trestu uhradil aj pôžičku z banky, sumu 4 751,- eur poškodenej, 1 867,- eur zdravotnej poisťovni, 556,20 eur ako náklady výkonu väzby, 198,- eur mesačne náklady výkonu trestu aj iné. Doposiaľ nesplatil celú pôžičku od rodinných príslušníkov spreď výkonu trestu. V súčasnosti býva v jednoizbovom byte, ktorého majiteľka je onkologická pacientka, na invalidnom dôchodku, ktorá teraz býva u svojej dcéry v Bánovciach nad Bebravou. Byt mu umožnila užívať pod podmienkou, že uhradí všetky náklady a potrebné opravy. Je pravdou, že celková platba podľa SIPO za náklady na byt predstavuje 118,84 eura, ale okrem toho platí internet za 10,72 eur mesačne, poisťku 20,- eur štvrťročne, poplatky za smeti 39,19 eur ročne, Skylink 79,90 eur ročne. Pretože majiteľka bytu v byte nebývala, zálohové platby boli minimálne, po jeho nastahovaní do bytu sú nedostatočné. Za elektrinu má nedoplatok 36,53 eur, za plyn 26,20 eur, za kúrenie 220,24 eur, ktoré musí uhradiť. V súčasnosti sa zálohové platby za nájomné, plyn, elektrinu, kúrenie, fond opráv zvyšujú o 35,- eur mesačne, a teda suma, ktorú uviedol na pojednávaní - 190,- eur mesačne je správna a zdokladovateľná. Tieto náklady sú nevyhnutné, pričom pri prenájme zariadení garsónky alebo jednoizbového bytu v danej lokalite by inak platil 250,- až 280,- eur mesačne. Počas výkonu trestu odňatia slobody si veci osobnej potreby a oblečenie zakupovať nemohol, po prepustení nemal nič, len to, čo mal na sebe. Ešte v ten deň si musel kúpiť posteľnú bielizeň, prikrývky, uterák, základné oblečenie, v zimných mesiacoch zimné oblečenie,

obuv a podobne. Stále si musí dokupovať oblečenie, za sumu maximálne 15,- až 20,- eur mesačne. Dňa 08.12. 2015 mal infarkt, dlhodobo bol hospitalizovaný, prekonal aj dva chirurgické zákroky. Rozhoduje sa o ďalšej operácii, jeho zdravotný stav zodpovedá plnému invalidnému dôchodku, ale výsluhový dôchodok je preňho výhodnejší. Na lieky minie 30,- až 40,- eur mesačne, má cestovné výdavky na kontrolu jedenkrát mesačne v Nitre alebo Bratislave. Po odrátaní uvedených nevyhnutných nákladov mu zostane 215,- až 230,- eur mesačne na stravu a iné výdavky. Poukázal aj na majetkové pomery matky, ktorá poberá invalidný dôchodok 344,60 eur mesačne, prídavky na dieťa 23,52 eur mesačne, starší syn jej na domácnosť prispieva 150,- eur mesačne, čo je spolu 518,12 eur mesačne. Výživné, ktoré uhrádza on, zvyšuje túto sumu na 638,- eur mesačne. Vo vedľajšom vchode bývajú rodičia matky, často sa stravovali a varili u nich, čo pretrváva dodnes. Pri poslednej úprave výživného už bolo zohľadnené, že syn nastupuje na strednú školu.

8. Matka v tom čase maloletého dieťaťa sa k odvolaniu otca písomne vyjadrila tak, že s ním nesúhlasí. Zvýšenie výživného nie je pre otca likvidačné. Pokiaľ poukazuje na svoje zdravotné problémy, i ona je onkologický pacient a taktiež má zvýšené výdavky, avšak v prvom rade chce zabezpečiť náklady na výživu syna. Na prepravu k lekárom využíva sanitku, pričom i srdcovocievni pacienti majú nárok na bezplatnú prepravu sanitkou. Podľa jej vedomostí má otec motorové vozidlo, čo zvyšuje jeho náklady. Námietky otca v odvolaní mala za jeho subjektívne názory. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

9. Otec sa k vyjadreniu matky písomne vyjadril tak, že liečba matky podľa vyjadrení na sociálnych sieťach bola úspešná, kontrolu v Bratislave má až po roku. On má problém pri žiadostiach o sanitku, pretože nemá invalidný dôchodok, keďže výsluhový je pre neho výhodnejší, trvalý pobyt má v Banskej Bystrici, ale býva v Novej Dubnici. Nie je vlastníkom motorového vozidla. Opätovne poukázal na dôvody svojho odvolania.

10. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 2 ods. 1,2, § 65 a 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 395 ods. 1 CMP, ktorým došlo k rekodifikácii predchádzajúceho procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nebolo potrebné na prejednanie odvolania otca nariaďovať pojednávanie.

11. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok okresného súdu je v napadnutej časti (v prvom výroku, ktorým bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca a v druhom výroku o nedoplatku na zročnom výživnom) vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

12. V priebehu odvolacieho konania nadobudol Q. S., nar. XX.XX.XXXX, plnoletosť, a preto s ním krajský súd konal ďalej ako s navrhovateľom a s jeho otcom ako s osobou, povinnou podľa návrhu platiť výživné v zmysle § 156 CMP.

13. V danom prípade sa matka svojím návrhom domáhala zvýšenia výživného na v tom čase mal. Q. na sumu 170,- eur mesačne, pričom o vyživovacej povinnosti otca bola naposledy právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k.30P/305/2013-55 zo dňa 16.06.2014, ktorým bola otcovi zvýšená vyživovacia povinnosť k maloletému zo sumy 90,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne. Na základe návrhu matky bolo teda úlohou okresného súdu posúdiť, či od tohto posledného rozhodnutia o úprave vyživovacej povinnosti otca došlo v zmysle § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena by odôvodňovala aj zmenu rozhodnutia o výživnom zo strany otca. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že s poukazom na ustanovenie § 78 ods. 1 zákona o rodine nemôže byť úlohou súdu nanovo posudzovať vyživovaciu povinnosť povinného voči oprávnenému a tým revidovať predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom, ktorá revízia je podľa ustálenej súdnej praxe neprípustná.

14. Odvolacia námietačka otca smeruje proti tomu, že okresný súd nedostatočne zistil jeho skutočné zárobkové možnosti a jeho skutočné výdavky.

15. Po preskúmaní veci krajský súd zistil, že okresný súd sa riadne a podrobne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentami účastníkov, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Okresný súd sa podrobne zaoberal príjmami a výdavkami matky navrhovateľa, nákladmi na jeho výživu a príjmami a výdavkami otca, vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania a na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že odôvodneným potrebám navrhovateľa, príjmovým schopnostiam matky na jednej strane, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, zodpovedá zvýšená vyživovacia povinnosť otca po 150,- eur s účinnosťou od 01.11.2015. Krajský súd zistil, že v odvolacom konaní otec dieťaťa neuviedol žiadne nové skutkové či právne argumenty, ktoré by boli spôsobilé privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

16. Pokiaľ ide o námietku otca ohľadne jeho nepriaznivej finančnej situácie, krajský súd zdôrazňuje, že plnenie si zákonnej vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu je z hľadiska zákona pohľadávkou prednostnou a akékoľvek ďalšie výdavky povinného rodiča majú miesto až potom, ako táto bude v zodpovedajúcej miere uspokojená. Nedôvodne preto otec poukazuje na svoje prípadné iné výdavky, v súvislosti s ktorými namieta nedostatok finančných prostriedkov na plnenie si vyživovacej povinnosti.

17. Na základe vyššie uvedeného dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v napadnutej časti vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1,2 CSP v tejto časti potvrdil.

18. Krajský súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).